

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 2094
Warszawa, 26 września 2003 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy Prawo budowlane.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Andrzeja Fedorowicza.

(-) Andrzej Fedorowicz; (-) Maciej Giertych; (-) Roman Giertych;
(-) Dariusz Grabowski; (-) Stanisław Gudzowski; (-) Ewa Kantor;
(-) Ryszard Kędra; (-) Urszula Krupa; (-) Piotr Krutul; (-) Andrzej Mańka;
(-) Gabriela Masłowska; (-) Halina Murias; (-) Józef Skowyra; (-) Robert Strąk;
(-) Gertruda Szumska; (-) Halina Szustak; (-) Stanisław Szyszkowski;
(-) Zygmunt Wrzodak; (-) Stanisław Zadora.

Projekt Ustawy
o zmianie ustawy z dnia z dnia 7 lipca 1994 r.
Prawo budowlane

Art. 1.

Wprowadza się nowy Art. 16a o brzmieniu:

„Art. 16a

Inżynierowie ze stopniem doktora i doktora habilitowanego posiadających co najmniej 5 lat praktyki w projektowaniu, 5 lat praktyki w kierowaniu robotami budowlanymi uzyskują bez egzaminów uprawnienia do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń swojej specjalności.”

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Zgłoszona poprawka ma na celu zracjonalizowanie prawa budowlanego. Sytuacja, kiedy pracownik naukowy z praktyką musi zdawać egzamin przed komisją, która częstokroć reprezentuje niższy poziom wiedzy fachowej i praktycznej od zdającego, jest absurdalna.

Wyjściem z tej sytuacji jest zlikwidowanie konieczności takich egzaminów, ze wskazaniem na pozytywne walory odbytej kilkuletniej praktyki. Rozwiązanie takie miałoby też w zamyśle poprawić ogólną sytuację w podaży kadry kierowniczej i zapewnić jej większość przejrzystość struktury i procesu kooptowania.

Poprawka nie jest sprzeczna z prawem UE i nie rodzi skutków finansowych.

Warszawa, 10 października 2003 roku

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo budowlane z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jedn. M.P. z 2002 r., Nr 23, poz. 398 z późn. zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Przedłożony projekt zmierza do nowelizacji ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane (tekst jedn. Dz. U. z 2000 r., Nr 106, poz. 1126 z późn. zm., dalej: p.b.u.). Proponowana zmiana przewiduje wprowadzenie do prawa budowlanego wyjątku od zasady stanowiącej, że warunkiem uzyskania uprawnień budowlanych jest złożenie egzaminu ze znajomości przepisów prawnych dotyczących procesu budowlanego oraz umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej (por. art. 12 ust. 2 p.b.u. i n.). Zgodnie z treścią projektu, obowiązek złożenia egzaminu nie dotyczyłby inżynierów ze stopniem doktora i doktora habilitowanego, którzy posiadają co najmniej 5 lat praktyki w projektowaniu lub kierowaniu robotami budowlanymi. W myśl przedłożenia, wskazane osoby uzyskiwałyby nieograniczone uprawnienia zawodowe w zakresie swojej specjalności z pominięciem procedury egzaminacyjnej. Należy wskazać, że w prawie polskim uzyskanie uprawnień budowlanych jest uzależnione od złożenia odpowiedniego egzaminu od czasu wejścia w życie obecnie obowiązującej ustawy – Prawo budowlane, tj. od 1 stycznia 1995 roku. Początkowo egzamin zdawany był przed komisją powołaną przez wojewodę, później przed organem samorządu zawodowego, obecnie przed komisją powołaną przez taki organ. Przed rokiem 1995 uprawnienia budowlane nadawane były tylko na podstawie dokumentów potwierdzających posiadanie

BIURO STUDIÓW I EKSPERTYZ KANCELARII SEJMU
00-441 Warszawa, ul. Zagórną 3, tel. 621 09 71, 694 17 27, fax 694 18 65

kierunkowego wykształcenia oraz odbycie odpowiedniej praktyki. Należy podkreślić, że, zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, uprawnienia uzyskane pod rządem wcześniejszych ustaw zachowują ważność mimo późniejszych zmian w uregulowaniu dotyczącym procedury stwierdzania kwalifikacji zawodowych. Proponowane w projekcie zmiany dotyczą zatem wyłącznie tej kategorii osób, które posiadają tytuły doktora i doktora habilitowanego w zakresie nauk technicznych oraz pięcioletnią praktykę zawodową, ale nie uzyskały dotychczas uprawnień do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem wspólnotowym.

3. Układ Europejski

Żadne z postanowień Układu Europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Rzeczpospolitą Polską a Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi (Dz. U. z 1994 r., Nr 11, poz. 38 z późn. zm.) nie dotyczy materii projektu.

4. Analiza przepisów projektu pod kątem zgodności z europejskim prawem wspólnotowym

Prawo wspólnotowe reguluje kwestie związane z uprawnieniami budowlanymi jedynie w takim zakresie, jaki jest konieczny do zapewnienia ochrony ponadkrajowego charakteru Jednolitego Rynku. Do spraw tego typu należy przede wszystkim zagadnienie uznawania przez państwa członkowskie dyplomów i uprawnień do wykonywania zawodu uzyskanych w innych państwach członkowskich. Kwestie związane z warunkami pierwotnego uzyskania uprawnień do wykonywania zawodu znajdują się –co do zasady- poza zakresem regulacji prawa UE. W szczególności, na kształt regulacji krajowej, która określa formy postępowania prowadzącego do uzyskania uprawnień budowlanych, nie ma wpływu treść dyrektywy Rady Nr 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 roku o wzajemnym uznawaniu dyplomów, certyfikatów i innych dokumentów potwierdzających uzyskanie formalnych kwalifikacji w zakresie architektury, włącznie ze środkami ułatwiającymi efektywne korzystanie ze swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług (OJ L 223, 21.8.1985 z późn. zm.). Wskazany akt prawny nie określa powszechnego standardu wykształcenia i praktyki zawodowej, który obowiązywałby osoby wykonujące zawód architekta we wszystkich krajach członkowskich UE, a jedynie reguluje sytuacje transgraniczne, dotyczące wzajemnego uznawania dyplomów. Warto jednak

zaznaczyć, że, w myśl postanowień dyrektywy, obowiązek uznania przez państwa członkowskie uprawnień do wykonywania zawodu architekta zdobytych w innych państwach członkowskich dotyczy osób, które ukończyły co najmniej 4 letnie studia dzienne w pełnym wymiarze na poziomie uniwersyteckim albo 6 lat studiów, w ramach których 3 lata miały taki charakter i które zostały zakończone egzaminem. Prawo do prowadzenia działalności zawodowej na terenie innych państw członkowskich przysługuje także architektom, którzy nabyli pierwotne uprawnienia na podstawie zakończonych egzaminem studiów zaocznych, pod warunkiem jednak, że odbyli także siedmioletnią praktykę zawodową.

5. Konkluzje

Przedmiot projektu nowelizacji ustawy – Prawo budowlane nie jest objęty zakresem prawa wspólnotowego i obowiązkiem dostosowawczym wynikającym z Układu Europejskiego.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, poselski projekt ustawy, prawo budowlane, samodzielne funkcje techniczne w budownictwie

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 15 października 2003 r.

Cena 0,44 zł + 22% VAT

